

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. február hó 1. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. évi október hó 4. napján kihirdetett 6.B.1100/2009/47. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott börtönbüntetésének tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét pedig 4 (négy) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 6.000 (Hatezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró megyei bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében (Btk.166.§ (1) bekezdés), folytatólagosan elkövetett személyi szabadság megsértésének bűntettében (Btk.175.§ (1) bekezdés), zaklatás bűntettében (Btk. 176/A.§ (2) bekezdés a) pont (3) bekezdés a) pont II. fordulat), valamint zaklatás vétségében (Btk.176/A.§ (1) bekezdés (3) bekezdés a) pont II. fordulat) és - halmazati büntetésül - 5 évi börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ügyész a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül a vádlott terhére súlyosítás érdekében fellebbezett.

A vádlott és védője bűncselekmény hiányában felmentés céljából jelentettek be jogorvoslatot.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.331/2009/13-I. számú átiratában eljárási szabálysértés okán - mivel a megyei bíróság a sértettet, mint a vádlott volt élettársát nem figyelmeztette a Be. 82.§ (1) bekezdés a) pontjában írt mentességi jogára - tárgyalás tartását indítványozta.

Az ítéletábra a minden irányú fellebbezések okán az elsőfokú bíróság ítéletét a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján.

A nyilvános ülésen az ügyész a tárgyalás tartására irányuló bizonyítási indítványát visszavonta és az elsőfokú ügyész súlyosításra irányuló fellebbezését helyes indokai alapján fenntartotta.

A védő elsődlegesen a felmentésre irányuló fellebbezést tartotta fenn. Vitatta, hogy a vádlott élet elleni cselekménye emberölés bűntettének kísérleteként minősülhet, hivatkozva a Legfelsőbb Bíróság 15.sz. Irányelvében foglaltakra, illetve a Legfelsőbb Bíróság BH.1993. évi 405.sz. eseti döntésében írtakra.

Másodlagosan megalapozatlanság okán az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte, végül a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítását.

A vádlott indítványozta ... kihallgatását, aki azt igazolhatja, hogy a sértett erőszak nélkül, önként szállt be 28-án a gépkocsiba, továbbá lányának, a kihallgatását, aki magánnyomozót fogadott, illetve annak bizonyítására, hogy nem agresszív, hanem segítőkész személyiség, polgármesterek meghallgatását is kérte.

Az ítéletábra a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával eljárva igen széles körű bizonyítást lefolytatva ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett valamennyi, a vádlott terhére rótt cselekmény tekintetében.

Számos tanút hallgatott ki, helyszíni tárgyalást tartott az élet elleni cselekmény mozzanatainak feltárása érdekében. Az e a tanúk vallomásait, a híváslistákat, a helyszíni tárgyalás eredményét igen körültekintően és részletesen vizsgálta, és indokolási kötelezettségének hibátlan logikával eleget téve számot adott arról, hogy minden tényállási esetben alapjaiban cáfolta a bizonyítás anyaga a vádlotti védekezést.

A megállapított tényállás valamennyi cselekmény tekintetében helytálló és megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól. Az ítéletábra felülbírálata során irányadónak tekintette.

Ebből következően nem volt ok az ítélet hatályon kívül helyezésére, de nem volt indokolt a bizonyítás továbbfejlesztése sem, ezért a vádlott által előterjesztett bizonyítási indítványokat a másodfokú bíróság, mint szükségtelent elutasította.

E körben csupán utal az ítélet arra, hogy a vádlott lányát az elsőfokú bíróság (25.sz. tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal) megkísérelte tanúként kihallgatni, azonban élt mentességi jogával.

Az irányadó tényállás alapján valamennyi cselekmény tekintetében törvényesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is.

A védelem vitatta, hogy a vádlott élet elleni cselekménye minősülhet-e emberölés büntette kísérletének.

Helyesen hivatkozott a 15.sz. Írányelvben foglaltak irányadó voltára az elhatárolás tekintetében. Kiemelte, hogy a vádlottat ölési szándék nem vezette és a sértett sérülést egyáltalán nem szenvedett.

E körben az ítélet nem osztotta a védelem álláspontját és a már említett jogesetre hivatkozását, ahol a vádlott a sértett arcát és nyakát csapkodó mozdulatokkal sebezte meg és csupán a csuklóján szúrta meg.

Az elsőfokú bíróság behatóan vizsgálta a vádlotti szándékot, az aktuális tudattartalmat és helyesen a teljes körű vádlotti eljárást, a sértettel szembeni magatartást vette figyelembe. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a vádlott a sértetti visszautasítást nem volt hajlandó elfogadni, és cselekményét ölési szándékkal vitte végbe.

Utalva a vádlotti bizonyítási indítványhoz, amely annak igazolására irányult, hogy a vádlott nem agresszív személyiség - megjegyzi az ítélet, hogy az eljárás adataiból valóban nem merült fel, hogy a vádlott másokkal szemben agresszív, zaklató magatartást tanúsított volna. Ennek az agresszivitásnak, zaklatásnak kizárólag a sértett felé történő megnyilvánulása az élettársi kapcsolat megszakadásának hozadéka, melybe a vádlott nem volt képes beletörődni. Az itt kifejtettek miatt sem volt indokolt annak bizonyítása, hogy a vádlott másokkal szemben nem tanúsít agresszív magatartást.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket feltárta, azonban eltúlzottan hivatkozott a súlyosító körülmények túlsúlyára.

Az ítélet álláspontja szerint nagyobb nyomatékka indokolt figyelembe venni az elsőfokú bíróság által is helyesen felsorolt enyhítő tényezőket, így a kísérlet távoli voltát, továbbá a büntetlen előéleten túli, korábbi kedvező életvezetését, közösségben tanúsított szerepét. Ezért az ítélet a Btk. 87.§ (1), (2) bekezdés b) pontja alapján enyhítő szakasz alkalmazásával lehetőséget látott a büntetések rendelkező rész szerinti mérséklésére.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a jelzett részben megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99.§ (1) bekezdése, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2011. február 1.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6.B.1100/2009/47. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással 2011. február 01. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2011. február 1.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke